

УСТАВНИ СУД

Председник госпођа др Боса НЕНАДИЋ

Немањина 26

11000 Београд

Доставља се ради обавештености:

Господин Борис ТАДИЋ, Председник Р. Србије

Народна скупштина Р. Србије

Влада Р. Србије

Средства јавног информисања и јавност

Уставни суд је самосталан и независан државни орган који штити уставност и законитост и људска и мањинска права и слободе.

(1. став Члана 166 Устава Републике Србије)

Сувереност потиче од грађана који је врше референдумом, народном иницијативом и преко својих слободно изабраних представника.

Ниједан државни орган, политичка организација, група или појединац не може присвојити сувереност од грађана, нити успоставити власт мимо слободно изражене воље грађана.

(Члан 2 Устава Републике Србије)

Предмет: *Заштита уставности, законитости, људских права и слободе од противуставног рада и деловања председника Републике Бориса ТАДИЋА*

На основу Устава Р. Србије (Члан 56, 1. став Члана 166) подноси се следећи

ПРЕДЛОГ

да Уставни суд заштити уставност, законитост, људска права и слободу од противуставног рада и деловања председника Републике Бориса ТАДИЋА.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. Доказ неуставности полагања председничке заклетве Бориса ТАДИЋА

Господин Борис ТАДИЋ је био обавештен и као председник Републике и као председнички кандидат о неуставној припреми избора за председника Р. Србије још 25. децембра. 2007. год. писмом (с једним потписником) Народној скупштини (Додатак 1), које му је било тада и достављено и у коме му је било објашњено да су избори били припремљени на неуставан начин јер нису били припремљени да се спроведу на целој територији Р. Србије - на целој територији Косова и Метохије равноправно за све држављане Р. Србије. Замољено је да се рокови помере да би се избори организовали у потпуном складу с Повељом УН и Уставом.

Потом му је било директно упућено то писмо 4. јануара 2008. год. са осамнаест потписника (из Аустралије, Француске, Немачке, САД, Србије и Уједињеног Краљевства), с предлогом да се одложе избори (за највише 60 дана) да би се Р. Србија обратила УН да јој омогуће да организује и спроведе безбедно слободне изборе на целом Косову и Метохији равноправно за све своје држављане (Додатак 2).

У писму (с једним потписником) господину Борису ТАДИЋУ и господину Томиславу НИКОЛИЋУ, као председничким кандидатима у другом кругу, од 31. јануара, 2008. год. (Додатак 3), они су били замољени да траже пре одржавања другог изборног круга поништавање председничких избора и расписивање нових у потпуном складу с Уставом. Тада је указано да: „Сваки од вас двојице ко то не учини тиме сам себе потпуно дезавуише да може да буде уставни Председник Р. Србије“.

У допису (с једним потписником) господину Борису ТАДИЋУ од 7. фебруара, 2008. год. (Додатак 4) је био замољен да откаже своје инаугурисање јер „оно не испуњава основни услов а то је да избори буду организовани и спроведени у складу с Уставом и Резолуцијом Народне скупштине“. Истовремено му је скренута пажња на следеће: „Од тог избора ће да зависи и ваљаност Ваше председничке заклетве: да ли се подноси после овог неуставног изборног процеса, или после новог, у потпуности спроведеног према Уставу и Резолуцији Народне скупштине.“ То му је поновљено у допису (Додатак 5) Народној скупштини од 12. фебруара, 2008. год. (са 10 потписника из Француске, Канаде, Немачке САД, Србије и Шведске). У њему је тражено од Скупштине да откаже инаугурисање господина Бориса ТАДИЋА пошто то није он учинио, а да би се расписали и спровели избори по Уставу.

Упркос свему томе, господина Борис ТАДИЋ је прихватио да положи Председничку заклетву (Члан 114 Устава):

Заклињем се да ћу све своје снаге посветити очувању суверености и целине територије Републике Србије, укључујући и Косово и Метохију

као њен саставни део, као и остваривању људских и мањинских права и слобода, поштовању и одбрани Устава и закона, очувању мира и благостања свих грађана Републике Србије и да ћу савесно и одговорно испуњавати све своје дужности,

Упркос тој заклетви и његове свести да су председнички избори били неуставни, да нису била поштована уставна и људска права свих држављана Р. Србије на Косову и Метохији, он није поднео још оставку да би се расписали и спровели избори за Председника Р. Србије у складу с Уставом. Тиме је прекршио Члан 52 Устава да *Сваки пунолетан, пословно способан држављанин Републике Србије има право да бира, и погазио саму Председничку заклетву.*

II. Доказ непрекидног јавног кршења Устава од стране председника Републике Бориса ТАДИЋА подчињавањем функције Председника интересима једне политичке странке

- i. Господин Борис ТАДИЋ је председник Републике. Председник Републике Србије не може да обавља другу јавну функцију или професионалну делатност (Члан 6 и Члан 115 Устава). Функција председника политичке странке није у оквиру делатности председника Републике које су прописане Уставом (Члан 112 и Члан 113). Устав не дозвољава да председник Републике буде председник политичке странке.

Господин Борис ТАДИЋ је председник политичке странке, конкретно Демократске странке. Он непрекидно делује супротно Уставу. Господин Борис ТАДИЋ стално подчињава функцију председника Републике интересима и политичким ставовима те странке и својим личним. Тиме он драстично крши и Члан 111 Устава о томе да Председник изражава државно јединство Р. Србије и Члан 114 Устава да Председник поштује и штити Устав.

- ii. Носилац предизборне листе врши јавну функцију. Та функција није у оквиру делатности председника Републике које су прописане Уставом (Члан 112 и Члан 113).

Господин Борис ТАДИЋ је председник Републике. Устав њему не дозвољава да буде носилац предизборне листе (Члан 6, Члан 112, Члан 113 и Члан 115 Устава). Он је био носилац предизборних листи („За европску Србију – Борис ТАДИЋ“).

Председник ТАДИЋ, који је посебно обавезан Председничком заклетвом (4. став Члана 114 Устава) да поштује и штити Устав, чини супротно. Он је противуставно био носилац изборних листи. Он је јавно, све активније и активније, све жешће и жешће, водио посланичку изборну кампању за изборне листе чији је он носилац као да је у питању председничка изборна кампања. Он је спутавао посланичке кандидате да искористе расположиво време да се представе народу. Тиме је он драстично кршио и Члан 111 Устава о томе да Председник изражава државно јединство Р. Србије и Члан 114 Устава да Председник поштује и штити Устав.

Тиме је јавно кршио Устав, подчинио положај, функције и ауторитет председника Републике страначким интересима.

Тиме је учинио изборе наравноправним и деловао против државног јединства кршећи Устав (Члан 111), против достојанства свих држављана који нису давали подршку њему и/или Демократској странци чији је он председник,

против остварења пуне слободе и једнакости сваког држављанина у праведном, отвореном и демократском друштву и изборном процесу чиме је кршио Устав (Члан 19 и Члан 23).

Такав понижавајући однос председника Бориса ТАДИЋА према свима који су у изборном процесу поштовали Устав је супротан Уставу (2. став Члана 25). Тиме је повредио њихов психички интегритет што је Уставом недозвољено (1. став Члана 25).

Противуставне и противзаконите изборне листе не могу да буду пуноважне. Њихово оглашавање за пуноважне је противуставно. Зато је ништавно. Зато су и све Збирне изборне листе у којима су изборне листе с Борисом ТАДИЋЕМ као носиоцем такође противуставне и ништавне.

На пример, прихватањем да у Збирној изборној листи буде изборна листа бр. 1 „За европску Србију – Борис Тадић“ с председником Републике као њеним носиоцем се крше и Чланови 111 и 114 Устава, као и Члан 42 (4. и 5. став) Закона о избору народних посланика којим се одобрава да носилац изборне листе може да буде кандидат за народног посланика или за други државни орган што је недозвољено председнику Републике (Чланови 112, 113 и 115 Устава). Закон, повезан с Уставом, такође не дозвољава председнику Републике да буде носилац изборне листе, те не дозвољава тиме да таква листа буде у Збирној изборној листи.

Таквим својим противуставним вођењем страначке кампање председник Борис ТАДИЋ је учинио цео изборни процес неравноправним и противуставним (супротно 2. ставу Члана 52), те тиме и конституисање Народне скупштине такође противуставним.

Тиме је председник Борис ТАДИЋ подчинио Народну скупштину својој вољи и обезвредио изборно право и слободу сваког држављанина који није гласао за изборне листе чији је он био носилац.

Он је јавно показао јасно своју одлуку да он диктира Народној скупштини како ће да ради.

III. Доказ противуставног вођења политике од стране председника Републике Бориса ТАДИЋА

Уверен у успешност и неприкосновеност свог противуставног деловања, које је замагљено створеним утиском постигнутим представљањем себе као неоспорног демократе, председник ТАДИЋ све чешће, ових дана непрекидно, преузима да води политику Р. Србије. Устав му на то не даје никакво право (Чланови 112 и 113 Устава о делатности председника Републике). То је искључиво право и обавеза Владе Р. Србије (Чланови 122 и 123 Устава).

У том противуставном ширењу своје власти, председник ТАДИЋ својим присуством не само да је подржавао већ је и потврђивао да је потпис министра Ђелића на Споразуму с Европском Унијом пуноважан у име Р. Србије. А на тој церемонији, пре потписивања, је лично Оли Рен рекао да се

чуди премијеру Коштуници што се противи потписивању Споразума када у његовом члану 135 јасно пише да се Споразум не односи на Косово и да ће питање Косова посебно да се решава.

То значи да се тим Споразумом не признаје да је Косово и Метохија суверени део Р. Србије. То потврђују представници држава које признају нелегитимну албанску државу створену на Косову и Метохији. Тиме се крше и Устав (Преамбула, Председничка заклетва) и Резолуција Народне скупштине из децембра 2007. године по којој сви акти и сва деловања у име Р. Србије морају да буду у функцији очувања територијалне целине Р. Србије - те Косова и Метохије у њеном оквиру.

Упркос свему, председник ТАДИЋ је пажљиво пратио да ли министар Ђелић добро потписује Споразум.

Председник Тадић је одмах по завршеним парламентарним изборима јавно и јасно објавио да председник Владе не може да буде та и та личност већ да мора да буде из Демократске странке чији је он председник. Тиме је деловао супротно Уставу (1. став Члана 3 и тачка 3 Члана 112 Устава). Тиме је омаловажио изборно право и слободу држављана супротно Уставу (1. став Члана 3 и 2. став Члана 52).

Председник Тадић је у процесу избора мандатора за састав Владе деловао истовремено и у својству председника Републике и као председник Демократске странке и као носилац изборне листе „За европску Србију – Борис ТАДИЋ“, тј. као вођа те коалиције. Тиме је битно кршио Устав (Члан 6 и Члан 115).

Председник ТАДИЋ противуставно диктира Влади какву ће политику да води (Члан 112 и Члан 123 Устава).

IV. Доказ противуставног давања мандата председника Републике Бориса ТАДИЋА самом себи

Председник Тадић је одмах по завршеним парламентарним изборима јавно и јасно објавио да председник Владе не може да буде та и та личност већ да мора да буде из Демократске странке чији је он председник. То је све учинио пре него што је саслушао мишљења представника изабраних изборних листа што му Устав изричито налаже (тачка 3 Члана 112 Устава). Тиме је деловао супротно Уставу (1. став Члана 3 и тачка 3 Члана 112 Устава). Тиме је омаловажио изборно право и слободу држављана супротно Уставу (1. став Члана 3 и 2. став Члана 52).

V. Одговорност председника Тадића за необезбеђивање страних амбасада и за стварање погрешне представе у иностранству о Р. Србији – Неиспуњавање услова да представља Р. Србију

Демократска странка, чији је председник господин Борис ТАДИЋ, није позвала држављане на народни сабор у Београду 21. фебруара, 2008. год.

Неколико дана пре тог народног сабора су били протести због незаконитог проглашења стране државе на територији Р. Србије. Тада су демонстранти, покушавајући да се приближе неким страним амбасадама дошли у сукоб с полицијом у току кога су бацали камење. Било је и повређених. То је било довољно упозорење да треба да се обезбеди

заштита страних амбасада, посебно да се заштите амбасаде држава које признају незаконито проглашење стране, окупаторске, државе на територији Р. Србије.

То су схватили страни представници. У њихово име је папски Нунције тражио од наших власти да предузму одговарајуће безбедносне мере 21. фебруара, 2008. год. Једна страна амбасада је склонила све своје чланове ван амбасаде тог дана, или само тог поподнева, свеједно. Странци су оцењивали да може да буде напада на њихове амбасаде. А председник ТАДИЋ?

Председник ТАДИЋ је апеловао на људе, позивао народ, да се не праве било какви изгреди који могу да наруше углед и мир Р. Србије. То показује да је био свестан да постоји опасност од нереди. Добро је што је то учинио. То је било неопходно да уради. Али то није било довољно.

Председник ТАДИЋ је сазвао Савет за националну безбедност. Када? Тек после извршених напада на стране амбасаде.

Председник ТАДИЋ није предузео довољне мере да се заштите амбасаде страних држава нити од евентуалног гнева демонстраната 21. фебруара, 2008. год. нити од оних који настоје да срозају Р. Србију.

Председник ТАДИЋ је у време одржавања народних сабора у Београду и широм Србије био у иностранству.

Председник ТАДИЋ је најодговорнији за необезбеђивање страних амбасада тог дана. Он је најодговорнији за стварање погрешне, ружне, представе у иностранству о Р. Србији, а којој је дат у иностранству већи значај него самом народном сабору. Уосталом, и он је то исто лично учинио.

Председник ТАДИЋ треба да *представља Р. Србију у земљи и иностранству* (Тачка 1 Члана 112 Устава Р. Србије), што према свему изложеном, он чини противуставно.

VI. Неизвршавање уставних председничких обавеза

Тиме што је сазвао Савет националне одбране после догађаја који су били предвидљиви, а не пре њих, тиме што није организовао обезбеђивање страних амбасада, и тиме што, упркос свему томе, председник ТАДИЋ даје томе већи значај него неупоредиво тежим злоделима над Србима на Косову и Метохији и над Р. Србијом, он показује или неспособност или одбијање да организује безбедност и одбрану земље и да је адекватно представља, и тиме не испуњава председничку обавезу коју је прихватио под заклетвом.

Председник ТАДИЋ не предузима одговарајуће довољне акције, а ради одбране земље као врховни командант војске (последњи став Члана 112 Устава) и као једини овлашћени представник Републике Србије (Тачка 1 Члана 112 Устава Р. Србије), код УН (КФОР, УНМИК, Секретар, Савет Безбедности) да УН обезбеде испуњење обавеза које су преузеле према Резолуцији 1244, и то:

1. Да се договорени број полицијског и војног србског особља врати на Косово и Метохију (Тачка 4 и Тачка 6 Анекса 2 Резолуције 1244).
2. Да се распусте све шиптарске војне формације (Тачка 9/26524 и Тачка 15 Резолуције 1244).
3. Да се обезбеди миран повратак свих расељених лица и породица (Тачка 9/26525 Резолуције 1244).

4. Да се омогући Р. Србији да остварује своју сувереност и територијалну целовитост и на Косову и Метохији (6. став Анекса 1 и Тачке 5 и 8 Анекса 2 Резолуције 1244).
5. Да се осигура безбедно слободно живљење и кретање свих држављана Р. Србије по целој територији Косова и Метохије (Тачка 9/26530 Резолуције 1244).
6. Да се спрече стране институције и оружане формације да постављају граничне прелазе унутар територије Р. Србије раздвајајући тако њене делове, и да прете применом војне силе против мирољубивих ненаоружаних држављана Р. Србије који хоће слободно да се крећу по Косову и Метохији, нпр. прелазећи из средишњег дела Србије на Косово и Метохију (6. став Анекса 1 и Тачке 5 и 8 Анекса 2, и Тачка 9/26530 Резолуције 1244).
7. Да не смеју да руше сувереност Р. Србије на Косову и Метохији признавањем противустановно прокламоване стране, и то окупаторске, државе као настављача фашистичке Велике Албаније, и да тиме стављају у стварности ван снаге Резолуцију 1244 чиме престаје да важи њена одредба да војне и полицијске формације Р. Србије не могу да обављају своје уставне дужности на Косову и Метохији. Да држављани Р. Србије који то чине буду предати Суду Р. Србије, а странци редовном Међународном суду у Хагу (6. став Анекса 1 и Тачке 5 и 8 Анекса 2 Резолуције 1244).

Председник ТАДИЋ тиме крши Устав (Чланове 111, 112 – тачка 1 и последњи пасос, и Председничку заклетву).

Председник ТАДИЋ тиме срозава безбедност Р. Србије и њених држављана.

То све показује или да председник ТАДИЋ није способни да извршава дужности председника Републике у складу с Уставом или да свесно крши Устав (Члан 111, Тачку 1и последњи пасос Члана 112, и Председнички заклетву).

VII. Закључак

- i. Председник ТАДИЋ нама показује своју моћ да може и сме да противустановно делује и да у оквиру тога подређује и подчињава функцију председника Републике интересима своје политичке странке. Он од Р. Србије прави суштински једнопартијску државу, а државничку и државну функцију Председника поистовећује с партијском. Он нас не враћа на крај 20. века, већ нас враћа на крај прве половине 20. века – у 1945. годину.

Све то показује како председник ТАДИЋ постепено ставља Устав ван снаге истовремено присвајајући сувереност од грађана и тиме успостављајући све шире и дубље свој апсолутистички деспотизам с тенденцијом да прерасте у диктатуру.

- ii. Секретар Уставног суда госпођа Снежана Наковска АНТИЋ ме је била обавестила (Допис БР. Пр-207/2008 од 25.07.2008) да:
 - „Уставни суд није надлежан да поступи по“ мојој „представци“ којом сам предложио Уставном суду да оцени уставност и законитост деловања председника Бориса ТАДИЋА,
 - „да Уставни суд, поводом иницијативе грађана, не одлучује о повреди Устава од стране председника Републике“

не наводећи на основу којих одредби Устава су заузети ти ставови, што је неопходно јер је Уставни суд обавезан да штити уставност и законитост (1. став Члана 166 Устава), јер је Уставни суд меродаван да оцени уставност и законитост деловања председника Републике (3, став Члана 118 Устава), јер су пред Уставом и законом сви једнаки (1. Став Члана 21 Устава), јер сваки држављанин има право да предложи Уставном суду да оцени уставност и законитост (Члан 56 и 2. став Члана 168 Устава),

С обзиром на такво објашњење и на школски очигледно противуставно деловање председника Бориса ТАДИЋА принуђен сам да се обратим сада Уставном суду за заштиту уставности и законитости од таквог његовог рада.

Уколико би Уставни суд и овај пут избегао да заштити уставност и законитост од противуставног деловања председника Бориса ТАДИЋА тиме би Суд не само деловао политички што је судијама изричито забрањено (1. став Члана 152 Устава) већ би подржао председничково постепено неуставно стављање Устава ван снаге што би нас одвело у хаос, или у диктатуру, или у грађански рат ако би народ, који је основни носилац суверенитета, уставности и законитости, одлучио да се организује, да се заштити од диктатуре и/или хаоса, од губитка слободе, људских права, и од рушења државности Републике Србије.

ДОДАЦИ:

1. Допис Народној скупштини од 25.12.2007. достављен председнику ТАДИЋУ.
2. Допис председнику ТАДИЋУ од 04.01.2008. .
3. Писмо господину Борису ТАДИЋУ и господину Томиславу НИКОЛИЋУ, као председничким кандидатима у другом кругу, од 31. јануара, 2008.
4. Допис господину Борису ТАДИЋУ од 7. фебруара, 2008. год.
5. Допис Народној скупштини од 12. фебруара, 2008. год.

С поштовањем,

Београд, 18. 08. 2008. год.

Др. Љубомир Т. ГРУЈИЋ
ЈМБГ 2910939710225
Џона Кенедија 31/15
11070 Београд

Република Србија
УСТАВНИ СУД
Број: П Р- 325/08
14.12 2008. год.
Београд

ЉУБОМИР ГРУЈИЋ

11070 БЕОГРАД
Цона Кенедија 31/15

Уставном суду поднели сте 19. августа 2008. године представку којом изражавате незадовољство "радом и деловањем" председника Републике Бориса Тадића. Полазећи од садржине Ваше представке обавештавамо Вас да наведено питање не спада у надлежност Уставног суда.

Одредбама члана 167. Устава Републике Србије, утврђено је да Уставни суд, поред осталог, одлучује о сагласности закона и других општих аката са Уставом, општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима.

Чланом 104. Пословника о раду Уставног суда ("Службени гласник РС", бр. 24/08 и 27/08) прописано да Суд не одлучује о представкама којима се траже правни савети и мишљења о појединим питањима, помоћ у остваривању права и интереса, изјављују представке или жалбе на рад државних и других органа и организација, као и о другим представкама којима се захтева поступање Уставног суда по питањима која нису у његовој надлежности, о чему секретар Уставног суда писмено обавештава подносиоца представке.

СЕКРЕТАР
УСТАВНОГ СУДА
Снежана Наковска Антић
Снежана Наковска Антић